

پیش‌ها و پانچ‌ها

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصوب‌ها شیخ خیرالدين حفظه الله تعالى

موضوع:

احکام؛ روزه و اعتکاف

بسم الله الرحمن الرحيم

پرسش

نویسنده: علی کنساری

تاریخ: ۱۳۹۸/۱/۲۷

آیا خانم‌های باردار و شیرده مجاز هستند روزه نگیرند؟ چه راهکاری پیشنهاد می‌کنید.

پاسخ

تاریخ: ۱۳۹۸/۲/۲

زن باردار و شیرده هرگاه بترسند که روزه گرفتن برای خودشان یا فرزندشان ضرر داشته باشد، در حکم مریض هستند؛ به این معنا که می‌توانند در ماه رمضان روزه نگیرند و بعداً قضاء آن را به جای آورند یا فدیة دهند؛ به دلیل سخن خداوند که فرموده است: ﴿أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾^۱؛ «(روزه در) روزهایی معین (بر شما واجب شد)، پس هر کس از شما مریض یا در سفری بود، به تعداد از روزهایی دیگر (روزه بگیرد) و بر کسانی که توان آن را می‌یابند غذا دادن به یک مسکین فدیة است، پس هر کس خیری را اختیار کند آن برای او بهتر است و اینکه روزه بگیرید برایتان بهتر است اگر بدانید» و قول مشهور شیعه آن است که باید میان هر دو جمع کنند؛ یعنی هم قضاء روزه را به جای آورند و هم فدیة دهند؛ به دلیل صحیحی که محمد بن مسلم از ابو جعفر باقر علیه السلام که در آن آمده است: «الْحَامِلُ الْمُقْرَبُ وَالْمَرْضُ الْقَلِيلَةُ اللَّبَنِ لَا حَرَجَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُفْطِرَا فِي شَهْرِ رَمَضَانَ لِأَنَّهُمَا لَا تُطِيقَانِ الصَّوْمَ وَعَلَيْهِمَا أَنْ يَتَصَدَّقَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا فِي كُلِّ يَوْمٍ يُفْطِرُ فِيهِ بِمُدٍّ مِنْ طَعَامٍ وَعَلَيْهِمَا قَضَاءُ كُلِّ يَوْمٍ أَفْطَرْتَا فِيهِ تَقْضِيَانِهِ بَعْدُ»^۲؛ «زن بارداری که وضع حمل او نزدیک است و زن شیردهی که شیرش کم است، اشکالی ندارد که در ماه رمضان روزه نگیرند؛ چراکه آن دو توان روزه گرفتن را ندارند و بر آن دو است که بابت هر روزی که روزه نگرفته‌اند یک مُد طعام صدقه بدهند و بر آن دو است که

۱. البقرة / ۱۸۴

۲. الکافی للکلینی، ج ۴، ص ۱۱۷؛ من لا یحضره الفقیه لابن بابویه، ج ۲، ص ۱۳۴؛ تهذیب الأحکام للطوسی، ج ۴، ص ۲۳۹

قضاء هر روزی که روزه نگرفته‌اند را هم بعداً به جای آورند» و در صورت قبول، حمل بر استحباب می‌شود؛ به دلیل اینکه با ظاهر کتاب خداوند سازگاری ندارد؛ با توجه به اینکه ظاهر کتاب خداوند، قضاء یا فدیة را واجب کرده است، نه هر دو را^۱ و این قول ابو حنیفه و یکی از سه قول شافعی و قول حسن بصری، عطاء، زهری، ربیعہ، ثوری، اوزاعی، ابو ثور، أبو عبید، مزنی و ابن منذر است.

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصوب‌هاشمی خراسانی
مجله مجتبی‌الاحکام و مسائل

۱. بنگرید به: پرسش و پاسخ ۳۳۰.

www.alkhorasani.com

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصوب‌هاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.